

ger. Derfor er det mit Haab, at det høje Ting vil vedtage dette Ændringsforslag, og jeg skal herved anbefale det paa det bedste.

K. M. Klausen: Under Betænkningens Nr. 253 er det oplyst, at der har været afholdt Samraad imellem Udvalget og Undervisningsministeren om Nedsættelsen af en Kommission vedrørende vort Undervisningsvæsen. Jeg skal oplæse, hvad dette Samraad har drejet sig om, nemlig: Nedsættelse af en Kommission til Fremsættelse af Forslag vedrørende Folkeskolen, Almenskolen, Privatskolen, Fortsættelsesundervisningen, Statens Tilskud og Læreruddannelsen. Man vil heraf se, at det er et meget omfattende Spørgsmaal, det her drejer sig om, nemlig hele vort Undervisningsvæsen fra dets nederste op til dets øverste Trin, dog er naturligvis Universitetet, polyteknisk Læreanstalt og saadanne Anstalter undtagne. At der tiltrænges Reform paa Undervisningsvæsenets Omraade, derom er sikkert alle enige, men jeg mener, at i Øjeblikket er Tiden ikke inde til at foretage en Lovgivning paa dette Omraade. Den Lovgivning, vi væsentlig beskæftiger os med for Øjeblikket her i Rigsdagen, er egentlig en Slags Øjeblikslovgivning, der væsentlig er dikteret af de Forhold, der raader som Følge af Verdenskrigen. Det vilde være meget vanskeligt i Øjeblikket at begynde at reformere paa Skolens Omraade, og jeg tror heller ikke, det vilde være rigtigt, om den nu siddende Rigsdag vilde give sig til at reformere paa dette Omraade. Jeg mener, at Reformen af en saa stor social Betydning som disse bør udskydes, til der fremgaar en ny Rigsdag efter de Valg, som afholdes efter den nye Grundlov, saaledes at hele den store Vælgermasse, som vil komme til efter den nye Grundlov, kan faa Lod og Del i Afgørelsen af disse Spørgsmaal; og særlig mener jeg, at Kvinderne bør have Adgang til at gøre sig gældende ved en Reform paa Skolens Omraade. Men derfor mener jeg alligevel, at vi udmærket godt kan udnytte Tiden for Øjeblikket ved at gøre et forberedende, et grundlæggende Arbejde, som kunde blive til Gavn for den kommende Rigsdag efter den nye Grundlov. Det er jo ikke let at give Reform paa Skolens Omraade, det kan ikke gøres

i en Fart, det kræver mange Overvejelser og mange Undersøgelser, og jeg synes derfor, at Tiden fra nu, til den nye Rigsdag bliver valgt, ikke kunde udnyttes bedre, end ved at der blev nedsat en Kommission, der tog disse Spørgsmaal under Overvejelse.

Det er jo mange Spørgsmaal, det her drejer sig om, først og fremmest Spørgsmaalet om vor Folkeskole. Om den kan man sige, at den hviler endnu i Hovedsagen paa den gamle Skolelov fra 1814. Jeg ved jo meget vel, at der er indført ikke saa ganske faa Reforme, som har forbedret Folkeskolen; vi har f. Eks. faaet nedsat Elevantallet i Klasserne — det var en meget væsentlig Forbedring —, vi har faaet bedre Skolebygninger, vi har paa adskillige Omraader forbedret Skolens Hygiejne og forsynet Skolen med bedre Undervisningsmateriel; men i Hovedsagen hviler den endnu paa den gamle Skolelov fra 1814. I denne blev det nemlig bestemt, at Børnene skulde have 18 Timers ugentlig Undervisning, og det er den Undervisningstid, som er den gældende i de allerfleste af vort Lands Skoler endnu. Den gælder ikke for Købstæderne, men ellers i de fleste Skoler ude paa Landet har de ikke mere Undervisning end den, der blev fastsat eller tilmaalt dem for over 100 Aar siden. Man vil derfor kunne forstaa, at naar Undervisningstiden for Børnene er den samme nu, som den var for 100 Aar siden, kan Resultaterne, der fremgaar af Undervisningen, ikke forlanges at være stort flere eller bedre, end de var den Gang. Jeg mener, her er et Omraade, hvor vi trænger til at faa en Reform, og denne Reform kunde saa nu forberedes gennem Arbejde i en Kommission.

Ligeledes synes jeg, at vi paa Almenskolens Omraade trænger til at faa en meget væsentlig Reform. Det er jo saadan, at de Almenskoler, som Staten opretholder og betaler, foruden den højere Undervisning, Gymnasieundervisning, som de giver Børnene, ogsaa giver en elementær Undervisning for Børn, som træder ind i Almenskolen allerede i 11 Aars Alderen. Jeg synes ikke, der er Grund til, at Staten opretholder disse meget kostbare Skoler for at give en rent elementær Undervisning. Den Undervisning kunde lige saa godt gives af Kom-